

தமிழ் வர்ணவை பிள்ளைக்க பிள்ளைக் கமிழ்

தெய்வத்தைப் பிள்ளையாய்ம் எடுத்தும் கிறுங்

தமிழ் இலக்கியம் சிறந்து விளங்குதற்குள்ள ஏதுக்கள்

குழந்தை! அதை நினைத்துவடனே தேகத்தில் ஒரு மகிழ்ச்சி பரவுகிறது. அதன் துருதுருத்த குழும்பு விரைந்த கண்கள் பெடமறியாக களங்கமற்ற முகம், கல்லா மழுலை கசிந் தூறும் வாய், இவையாவும் குழந்தையை விரும்ப என்களைத் தூண்டிகின்றன. குழந்தையை தெய்வத்திற் குச் சமனுக மதித்தனர் தமிழர். “குழந்தையும் தெய் வழும் கொண்டாடும்.....” என்ற பழுமெஷு இதனை வலியுறுத்தும், இவ்வாழ்க்கையின் பயன் நன்மக்களைப் பெறுதல் எனத்திருங்கள் கூறியிருக்கிறார். தங்கள் பிள்ளைகள் தம் சிறு கைகளிலுடை அளா விய கூழு அமிழ்தினுயினிதென உண்டனர் பெற்றோர். பிள்ளையின் மழுலை மொழியைக் குழு வோகையிலும் யாழோகையிலும் சிறந்ததெனக்கூறி ப்போற்றினார்கள். குழந்தை இல்லாத வீட்டைக் கொடியவர் வீடாக மதித்தனர். இது பண்ணைத் தமிழகத்தின் பண்பு; குழந்தையை சென்வும், கல்வி, வீரம் இவற்றைப்போலவும் இவற்றுக்கு மேறை ஒரு கொடையாகவும் கருதினார்கள். குழந்தைப் பேற்றுக்காகத் தலம் செய்தார்கள். தீர்த்த யாத்திரை சென்றார்கள். சுத போகங்களை வெறுத்துக் காட்டில் சென்று கஷ்டங்களை அனுபவித்தார்கள்.

த என்பவற்றை இலக்கிய நஸ்மும் கற்பனு சத்தி மும் புலப்படப் புலவர் நீணங் துரைக்கின்றமை வால் இது ஒரு சிறந்த விலக்கிய வகையைச் சேர்த்துள்ளபதற்கையமில்லை. இந்துக்கள் தெய்வங்களை விய மூந்தைகளாகப் பாவி தீவு வருகிறார்கள். “தீராத வினையாட்டுப் பிள்ளை”யாக கன்னனின் குழந்தைக் குறுப்புகள் படிப்போர் மனதைப் பரவும் கடையச் செய்யும். அது கீபால் முருகப் பெருமான் என்ற மூந்தை வடிவே வானுக்கேல் காட்சி யளிக்கிறார். எனவே பல தமிழ்ப் புலவர்கள் தெய்வங்களை குழந்தைகளாகப் பாவித்து ம் அன்புடைய தோன்ற அழகாகப் பாடியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு பாடப் பெற்ற பிள்ளைத் தமிழை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று ஆண்பாற பிள்ளைத் தமிழ். மற்றது பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ். ஒவ்வொர் பிள்ளைத் தமிழும் பத்துப் பருவங்களை

ஒட்டையது. இறகுகியில்லரும் மன்று பருவங்கள் ஆண்சாற் பிள்ளைத் தமிழுக்கும் வெபண்பாற் பிள்ளைத் தமிழுக்கும் வித்திஷாசப்படும். ஒப்பருவங்கள் குழங்கை ஏறந்து மூன்றாம் தின்கள் மதல் இருபத்தொரு தின்கள்வரையில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுவதென ஆலக்கண விளக்கப்பாட்டில் கூறுகின்றது. சிவாநான் முனிவரால் இயற்றப்பட்ட குளத்தூர் அழகாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழும் இதையே விவிதறுத்துகின்றது. “நவிலு முத்திங்கள் முதலா—உயந்தறுவெழு திங்கள் அளவினிறகேட்பிக்கு நன்மையதெனப் புகல்லே” எனச் சிவாநான் முனிவர் கூறியிருக்கிறார்.

பிள்ளைத் தமிழுக்குரிய பத்துப் பருங்களிலே முதற் பருவம் காப்புப்பருவம் எனக் கூறப்படும். இது உலக மழக்கப்படி திருமால் முதலிய ஏற்படைக் கடவுளரைப் பாட்டுவது அந்த புராண படனம்

ஈடுத் தலைவரைக் காக்கும்படியாக வேண்டிக் கர்காள்ளும் பருவம், நாம் சிறு பிள்ளைகளைக் காக்கும் படியாதத் தய்வத்தை வீண்டனில்லையா? அது போல பாட்டுக்கடத் தலைவர்மேல் அதிக அண்பு வூல்தான் புலவர் பாடுகிறார். ஆகவே அத் தலைவருகிய குழங்கத்துத் தகுந்த பாதுகாப்புபத் தேடிக்கொள்ளப் புலவர் விரும்புவது இபற்றக்கூடியே.

தாவலர்

திருநாள்

ஜப்பகு20(6-11-65)ஞாயிறு
மரக்கீ, அராவி சுரல்லதி வித்
தியசாலைமன்றபத்தில், அரா
வி வரலைவிலச்சபையேரால்
சபைத் தலைவர் திரு. க. சின்
னத்துரைவுரகளின் தலைமை
இல் நாவலர் திருநாள் மிகவும்
சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்ட
து. அத்தருணம் திரு. A.
கூராத்தினம் உவர்கள் அற்

பொழுவத்தை, மாறுகூயம் ஆகிய மூன்று தழைகளிலும் குண்டு ஒக்கத்துடன் உழைத்தான்றும், நாவலர்தேரன்றுக்கிருந்தால் இன்று சாம் யாழ்ப்பாணத்திலே சைவர்களாக வாழ முடியாதென்றும், விழுதி சாதனமே விளங்காதென்றும், இப்படிப்பட்ட விழாக்களைக் கொண்டாடுவது மிகவும் மலகியமென்றும் கூறினார். அவர் பேறும் பேசும் போது, மேன்மேலும் சைவ ஸ்தாபனங்கள் நிறுவலேண்டுமெனவும், நாவலர் வழி தீற்போரமிற் சைவம் தழைக்குமென்றும் கூறினார். திரு. நா. தம்பிப்பிள்ளையும் திரு. ஏ. அருளானங்க்கும், முறையே “நாவலர்கண்ட சமயம்” “நாவலரும் தமிழும்” என்ற விஷயங்களிற் சிறப்பாகச் சொற்பொழிவுற்றினார். திரு. வி. சௌலவரத்தினர், திரு. A. V. கூப்புரமணியம், திரு. வி. நாகலிங்கமாக்கியேரும் பேசினார்.

குழங்குதலையேத் தொட்டிலி
விட்டுத் தாலரட்டும் பருஷ
மாகக் கூறப்படுவது: நாலா
வதாகக் கூறப்படுவது சப்
பாளிப் பருவம். இது குழங்கு
ந்தலையே கைவொடு கை
கொட்டுப்பட்டியாகக் கறும்
பருவம். ஒன்பதாவது
மாதத்தில் விகழ்வதாகக்
தொடர்ச்சி மீண்டும்

ମହା କବି କାବୀକାଶରିଣ୍ଠ

குமரா சம்பவம்

தமிழகத்தும்

பாரமேஸ்வரக் கமிகள் — ச. இராமச்சந்திரன்

அங்கியல் தேவை வசிக்குரிம வார
மங்கையவ ஞக்குரி மணப்பருவ முற்றஞ்
சங்கர னல் தொருவர் தழுமினி யகரர்
இங்கென வளத்திலீம யத்திறை நினைந்தான். 51

என்மக்னோ ஏற்கவென வீசினையி ரைஞ்சிற்
றண்மன ஷ்ருப்பமத தள்ளிகிடு வரணன்
றுன்னுமிம யத்திறை யுவப்பிலெடு காய்தல்
தன்னையற நிக்கிய தவத்தினரை ஒத்தான். 52

அக்குல மடந்தைமு னடைக்தவரு தாக்க
தக்கன்று சிறியட்டு தள்ளிய விடத்தே
முக்கண்ண மய்ப்பொழுது மேற்கூடிலை பெற்றுப்
பக்கமுக்கம் யற்றவெரர் பங்கபொருள் மானுன். 53

கந்தைவது தண்டிலிகள் கந்தமுவர் கானம்
தங்குமிகை பேர்ச்சட்டரு தந்தகறை நானம்
எங்குலிறை வாகுமிம் பச்சிமைய மீத
உங்குரீய தோலுக்கடமி னஞ்சை அு மிருந்தான். 54

சொல்லு முயர் பூர்ச்சமது தோற வடுத்துப்
புல்லு சா புனினையது பூவணி கிரத்தெ
மல்க ஏற வெற்புடை மதம்பெருகு சாரம்
கல்லதனி தேவ சிவ கணங்களு மிகுந்த.

திருநீலகண்ட நாயனர் சரித்திரத்தை நாடக ரூபமாக இயற்றி அதனையும் அக்காலத்திருந்த இளைஞர் கள்மூலம் நடிக்கச் செய்தனர். வலிகாமம் அடக்கல் அல்லது மயிலிட்டிக் கோவிற்பற்றில் முதன் முதல் தாபித்த சபை இப்பெரியார் தாபித்த இந்துபரிபானை சபையேயாகும். இச் சபைக்கு மூன்றும் இச்சிராமத்தில் “கதிரையாண்டவர் மடம்” என்பதையிருமடமும் இருந்தது என்று இன்று சொல்ல வேண்டும்.

